

Ankomst

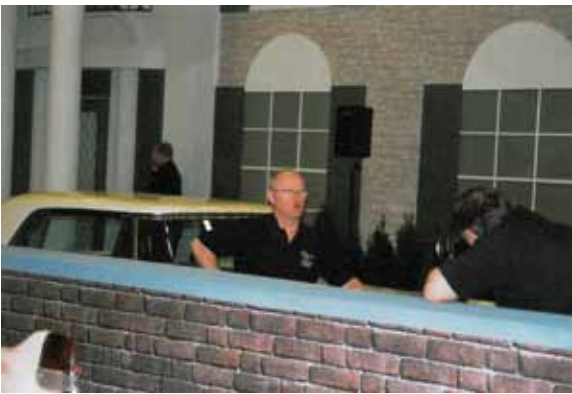
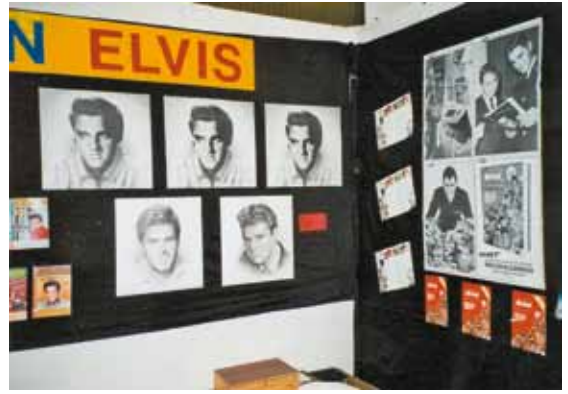

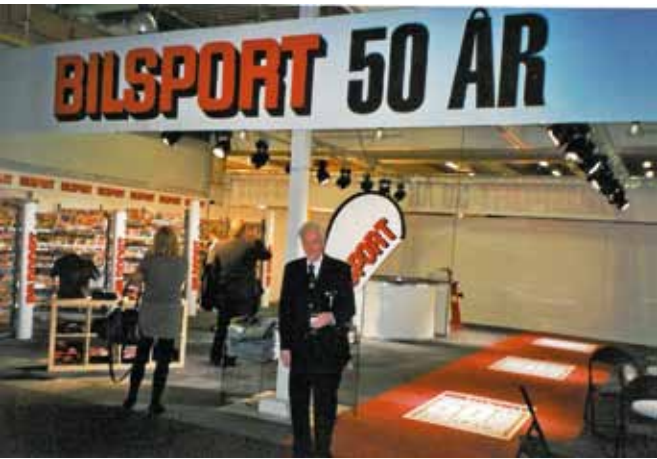
beskär

beskär

ELMIA. 5 – 9. April 2012.

Min opplevelse med ELMIA.

Jeg hadde lovet president Tage at Karin og jeg skulle hjelpe til på messen ELMIA i påsken. Det var besluttet at CAC skulle være tilstede med egen stand og et utvalg av biler som skulle markere CAC's 40 års jubileumsår. For oss var dette noe helt nytt, vi hadde aldri vært der, vi gledet oss.

Plutselig ringte Tage og sa jeg var påmeldt til ELMIA med min ny importerte Allante 1993 mod. Jeg måtte være på messeområdet senest kl. 15. Skjærtorsdag 5. april. Man sier ikke Nei! i CAC når presidenten ønsker noe.

Bilen var spesiell fordi den var en av de siste som ble produsert i juni 1993 da fabrikken ble lagt ned. Jeg fikk bilen hjem 1 uke før vi reiste på 5 måneders opphold på Gran Canaria. Bilen ble plassert i garasjen og ”døren slengt igjen”, den svarte ikke til forventningene.

Vi kom hjem 18 dager før bilen skulle stå på standen i Jønkøping i utstillings skikk. Bilen var ikke registrert bare mva betalt i Norge. Vi brettet opp armene og satt i gang med å forbedre utseende på vår ”utstillingsbil”.

For sikkerhets skyld ringte jeg til Tullstasjonen på Svinesund for å forhøre meg om hvordan jeg skulle få Allanten til messeområdet i Jønkøping. Jeg la frem saken og sa at jeg var invitert med min bil til å være med på Bilspport Performance & Custom Motor Show ELMIA, 6 – 9. april i Jønkøping. Jeg kunne dokumentere det med mottatt bekreftelse på at Allanten hadde Fordonsnr: 710 i hall D, Monter D03:80.

Etter flere telefonsamtaler kom jeg til slutt i kontakt med en hyggelig, men bestemt dame på Tullstasjonen på Svinesund. Hun sa at den eneste måten som kunne godtas var at bilen ble eksportert ut av Norge og inn i Sverige. Omkostningene ville bli tull og moms, kontant betalt. Jeg ga henne alle opplysningene om bilens kostnad og verdi i Norge, og hun anslo at jeg måtte ut med ca 40.000.- svenske kroner avhengig av kursen. Alternativt kunne jeg kjøpt prøveskilt i Norge og kjørt bilen på tilhenger til grensen for så kjøre på egne hjul over grensen inn i Sverige og så opp på tilhenger igjen. Jeg hadde kun kjørt bil ca 100 meter hjemme og det blinket rødt og hylte over alt. Jeg

stolte ikke på bilen, jeg betaler tenkte jeg. Hun beroliget meg med at når eller hvis jeg eksporterte bilen ut av Sverige igjen etter messen ELMIA og inn i Norge kunne jeg kreve pengene tilbake uten omkostninger når oppholdet varte så kort i tid. Det var da Tollstasjonen i Norge som måtte godkjenne importen av Allanten som det var betalt mva til den norske stat tidligere. Det var den norske Tollstasjonen som måtte anmode den svenske Tullstasjonen om å betale tilbake det utlegget jeg hadde betalt tidligere.

Jeg ringte til den norske Tollstasjonen på Svinesund og traff også der en hyggelig tollbetjent som kunne bekrefte at det som den svenske Tullstasjonen hadde foreslått som en ”løsning” kunne gjennomføres, men alle papirene måtte være 100 % riktig utfylt i Sverige. Hvis det oppstod problemer måtte Allanten bli stående på Svinesund. Tollbetjenten foreslo, da han hørte at vi skulle returnere til Norge 2. dag påske om kvelden, at hvis det lot seg gjøre å utsette returen en dag ville alt gå lettere. Årsak, 1,5 km med lastebil kø og 1,5 times kø i ekspedisjonen inn til Norge den ettermiddagen og natten (Norge er ikke med i EU). Jeg gjorde alle papirene ferdig merket Sverige og Norge, biltilhenger ble gjort klar og bilen var gjort klar for utstilling, se bilde.

Vi reiste tidlig skjærtorsdag, for å være før den norske armadaen på vei til Strømstad, og ankom Tullstasjonen på Svinesund kl. 09.00 som avtalt, se bilde.

Den hyggelige damen var dessverre ikke på jobb, men etter en god stund ble min tullbetjent gjort oppmerksom på at det hang et nota på tavlen om en "Utstillingsbil" som skulle komme kl.09.00 denne morgenen. Hun hadde gjort alt klart så det var bare for tullbetjenten å fylle ut alle skjemaene. Jeg måtte betale kontant kr 39.709 og vise vognkortet på min bil og biltilhenger. Så var vi på veg til Jønkøping og MILIA etter 1.5 timer på Tullstasjonen.

For en utstilling, for en stand CAC hadde og for en plassering vår Allante fikk blant 6 andre supre Cadillacer. Takk Tage for at Karin og jeg fikk oppleve dette.

Biltilhengeren ble plassert på anvist plass og låst og skulle stå der. Under utstillingstiden, tidlig en morgen, kjørte Jan og jeg forbi der biltilhengeren skulle stå, den var borte.

Malmsjø og jeg gikk runde i området der biltilhengeren skulle ha stått, og tilslutt fant vi biltilhengeren uskadet og låst inne på et område for hester. Den fikk stå der helt til vi var klar for hjemreise. Allanten skulle opp på biltilhengeren etter ent utstilling. Det var bare 2 cm klaring på hver side så Karin måtte stå oppe på biltilhengeren og dirigere min kjøring opp. Karin bakk bakover etter hvert som jeg kom opp på biltilhengeren.

Plutselig var det ikke mer biltilhenger og jeg så armer og ben vifte vilt i luften - så ble Karin borte. Alt gikk bra, ingen brukkne ben eller armen, bare slått Gul og Blå. Vi var jo i Sverige.

Hjemreisen gikk bra selv om det regnet hele veien. Besøket på Tollstasjonen på norske grensen gikk veldig bra takket være den supre hjelpe jeg fikk på svenske Tullstasjonen. Pengene kom tilbake via Sundsvall og Stockholm til meg etter 23 dager uten omkostninger. Valutatap og rentetap på kr 631.- ble ikke kompensert. Jeg er også meldt til "Valutaregistret" i Sverige da det var "grensekryssende betalinger". Håper jeg ikke får problemer.

"Vell blåst" et minne for livet.

*Kjell-Erik
Medlem 479.*

